

TV Lux uvedie film o Matke Róze Vůjtěchovej, zakladateľke Kongregácie sestier Tešiteliek Božského Srdca Ježišovho

19. januára 2021 ✚ Krátke správy

Televízia Lux odvysielala vo februári dokumentárny film s názvom *Tajomná radosť* o zakladateľke Kongregácie sestier Tešiteliek Božského Srdca Ježišovho – Božej služobnici Matke Róze Vůjtěchovej. Pozrieť si ho budete môcť v týchto termínoch – 2. februára 2021 večer o 21:15, 4. februára 2021 po polnoci o 01:10, 6. februára 2021 doobeda o 10:50, 7. februára 2021 večer o 22:00 a 8. februára 2021 opäť doobeda o 10:20. Proces jej blahorečenia na diecéznej fáze začal 19. novembra 2019 v Rajhrade, v Brnenskej diecéze.

Sestry tešitelky sú kontemplatívno-činná, zmierna kongregácia, ktorej poslaním je tešiť trpiaceho Spasiteľa v jeho smrteľnej úzkosti na Olivovej hore, na kríži a v jeho opustenosti vo svätostánku. Sestry obetujú všetky svoje kríže, ťažkosti, námahy, všetko čo ich zarmucuje a pokoruje s úmyslom podávať Bohu zmier, náhradu za ľahostajnosť a nevďačnosť ľudí, konať pokánie za svoje hriechy i za hriechy iných.

Špecifickou formou vonkajšej činnosti je starostlivosť o chorých a opustených ľudí, predovšetkým v ich príbytkoch cez agentúry domácej ošetrovateľskej starostlivosti, ale aj práca v nemocniciach, hospicioch, v sociálnych zariadeniach a katechéza.

Na Slovensku prostredníctvom sr. Kristíny Gáboríkovej a pátra Kamila Vanču bolo založené aj Laické spoločenstvo tešiteľov a tešiteliek Božského Srdca Ježišovho. Členovia (viac ako 500) žijú podľa pravidiel kongregácie, nezištne pomáhajú chorým a opusteným ľuďom vo svojom okolí a tým sa snažia napomáhať spásu ich duší. V spolupráci so sestrami tešiteľkami vydávajú časopis *Getsemani*.

Generálne vedenie kongregácie sídli v Brne, sestry tešitelky pôsobia v Českej republike a aj v Argentíne. Na Slovensku pôsobia v Bratislave, Kežmarku a v Bytči, kde pracujú ako opatrovatelky v rodinách, v ADOS a v nemocniciach.

Matka Róza Vůjtěchová sa narodila 21. októbra 1876 v juhočeskej dedine Vobora pri Radobytcí, okres Písek. Pokrstili ju ako Barboru, mala 10 súrodencov, z ktorých mnohí umreli ešte v ranom veku. Živú vieru pozorovala u svojich rodičov, od detstva bola veľkou ctiteľkou Eucharistie. Ako 12-ročná išla k 1. svätému prijímaniu a vymohla si u kňaza, aby mohla prijímať každý týždeň, čo bolo na sklonku 19. storočia dosť neobyčajné.

Modlitba sa pre ňu stala základom života, rovnako bola známa svojou láskou k chudobným, ktorým tajne dávala svoje jedlo. V mladom veku sa rozhodla, že svoj život zasväťí plne Bohu v kláštore. Dostala sa do Prahy do Mariánskeho ústavu, ktorý viedli rehoľné sestry, vo svojej detskej добрote si myslela, že už je v kláštore. Pod vedením sestier však začala viesť duchovný život. V Mariánskom ústave sa zoznámila s jezuitmi, ktorí ju aj v ďalšom období duchovne viedli. Po niekoľkých týždňoch však z Mariánskeho ústavu

utiekla a prosila Boromejky, aby ju ako novicku prijali do kláštora. Dostala výnimku, pretože mala len necelých 15 rokov.

V radoch sestier Boromejok pracovala v psychiatrickom ústave, v roku 1893 prijala meno Mária Róza, do noviciátu s ňou vstúpila aj jej rodná sestra Mária, ktorá neskôr prijala meno Angela. Počas nasledujúcich 6 rokov pôsobila v Lambachu, Karlsburgu a vo Viedni (Rakúsko) i Dačiciach a Prahe (Česko). Ošetrovala chorých, najradšej však pomáhala chudobným a opusteným. V roku 1899 zložila dočasné sľuby, ktoré si každý rok obnovovala.

Túžila však po prísnejšom živote v modlitbe a sebazaprení. V roku 1911 pôsobila v Brne, kde ako členka dobročinného Spolku sv. Jozefa ošetrovala tých najchudobnejších z robotníckych kolónií, v ktorých nevládla len materiálna, ale aj duchovná bieda. V týchto robotníckych kolóniách sa venovala aj katechéze, pripravovala dospelých k prijatiu Sviatostí a učila deti základom katolíckej viery.

Sestra Mária Róza úzko spolupracovala s brnenským biskupom Pavlom Huynom, ktorý bol protektorom spolku sv. Jozefa a zverila sa mu so svojou túžbou žiť v prísnejšom spoločenstve a venovať sa výlučne bezplatnému ošetrovaniu chorých. Biskup bol veľmi potešený, pretože už dlhšie sa zaoberal podobnou myšlienkou založenia kongregácie. Biskup pochopil, že sestra Mária Róza je tá, ktorú mu poslal do cesty Kristus a vďaka ktorej a s Kristovou pomocou, bude môcť tento projekt realizovať.

V roku 1913 biskup Huyn informoval o novom projekte pápeža Pia X., ktorý vyslovil súhlas so založením novej rehoľnej rodiny. Spoločenstvo teda mohlo prijímať prvé čakateľky. Sestra Róza však aj naďalej s dovoľením svojich predstavených pôsobila v spolku sv. Jozefa a pomáhala s formáciou prvých kandidátok.

Nová kongregácia mala množstvo dobrodincov, žiaľ, aj odporcov. Keď vypukla I. svetová vojna, podmienky na rozvoj kongregácie sa prudko zhoršili. Biskup Huyn zaobstarával kongregácii hmotné zaistenie, sestra Mária Rosa členky kongregácie duchovne formovala. Pracovala aj na prvých stanovách, s ktorými jej pomáhal augustiniánsky páter Bernard Šustek, ktorý sa neskôr stal prvým superiorom sestier novej kongregácie.

3. decembra 1915 prišlo úradné povolenie z Ríma na založenie novej Kongregácie, sestra Mária Róza si 14. mája 1916 obliekla ako prvá habit sestier Tešiteľiek Božského Srdca Ježišovho a zložila sľuby. Pápežským dekrétom bola ustanovená za generálnu predstavenú. V roku 1917 mala kongregácia už 10 sestier.

Sestry v tom čase pomáhali s ošetrovaním v lazaretoch. Po skončení I. svetovej vojny v roku 1918 začali rozvíjať postupne vlastné aktivity. Starostlivosť o pacientov vnímali v kontexte nielen zdravotnom, ale aj sociálnom a duchovnom. Ošetrili chorého, navarili, upratali, ak to bolo potrebné, postarali sa aj o deti chorých matiek. Ich činnosť priniesla bohatú a plodnú evanjelizáciu. V kláštore vládol prísny režim mlčania, chudoba a dodržiavala sa prísne klauzúra. Počet sestier neustále rástol, v roku 1924 získali sestry pozemok v Rajhrade, kde si postavili nový kláštor, dokončený bol v roku 1929.

Kláštor v Rajhrade slúži dodnes aj ako exercičný dom, v ktorom sa každý rok uskutoční niekoľko turnusov exercícií nielen pre kňazov, ale aj pre laikov. V rokoch 1943 – 1945 sa sestry v Rajhrade starali aj o chorých z Brna, pretože kapacita brnenskej nemocnice Milosrdných bratov v Brne nestačila (kapacitu nemocnice využíval nemecký Wehrmacht). Pri prechode frontu v roku 1945 Nemci vyvesili v kláštore v Rajhrade nacistické zástavy, sestry sa tak ocitli v smrteľnom nebezpečí, pretože Sovieti kláštor vnímali ako silný

nemecký oporný bod. Nálet na kláštor spôsobil značné škody, sestra Matka Róza v modlitbe ponúkla Nášmu pánovi Ježišovi Kristovi svoj život za záchranu života ostatných.

V máji 1945 sa zdravotný stav sestry Márie Rózy začal prudko zhoršovať. Previezli ju do nemocnice v Brne, ona však chcela skončiť v kruhu sestier kongregácie. 3. septembra 1945 ju opäť previezli do vojnou zničeného kláštora v Rajhrade, kde 5. septembra 1945 v kruhu sestier kongregácie za spevu hymnu Te Deum aj umrela.

BK

Zdroj: TV Lux, biskupstvi.cz

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/tv-lux-uviedie-film-o-matke-roze-vujtechovej-zakladatelke-kongregacie-sestier-tesiteliek-bozskeho-srdca-jezisovho/>